

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	50 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concu-	
Pe jumătate de an	25 „		edict etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe un pătrar de an	12 1/2 „		până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200	
Un număr	1 Leu.		de cuvinte 120 Lei, de aci în sus, 150 Lei	
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.			

PARTEA OFICIALĂ.

Nr 2084 E/1924.

Nr. 2087 E/1924.

Cătră On. oficii parohiale din dieceza ort. rom. a Caransebeșului.

Cu concluzul sinodul Nr. prot. 49 din 1894 s'a fost dispus, ca în fiecare an să se specifice Sinodului eparhial restanțele în competențele diecezane.

În urma acestei dispozițiuni, Consistorul nostru diecezan a prezentat Sinodului eparhial din anul acesta conspectul restanțelor pe lângă raport.

Sinodul eparhial cu concluzul său Nr. prot. 43 ex. 1924 a luat raportul la cunoștință, invitând Consistorul nostru diecezan, ca în viitor să procedă cu toată strictețea la încassarea competențelor diecezane restante.

Deoarece la repetițiile noastre provocări n'au achitat toate comunele bisericesti restanțele lor în competențele diecezane, atragem luarea aminte, că dacă până la 1 Septembrie v. a. c. nu se vor plăti competențele diecezane restante, în urma concluzelor sinodale din anii trecuți, vom exmite comisari consistoriali în respectivele comune cu mandat de a încasa pe orice cale competențele diecezane, rămânând, ca diurnele și spesele de deplasare să se încasseze dela conducătorii oficiilor parohiale și dela episcopii, din a căror întrelăsare nu s'au încassat, s'au nu s'au deportat la timp competențele diecezane.

Caransebeș, din ședința consistorială, ținută în 8 Mai 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Notă oficială.

Se aduce la cunoștința aceloră pe cari îi privește, că în cauza semnării de acții din emisiunea nouă a societății „Reșița” Sinodul eparhial, cu concluzul său Nr. prot. 40 ex 1924, a decis, că comunele bisericesti, cari au semnat acții la „Reșița” și au rămas în restanță, fie cu întreaga sumă, fie cu o parte din pretul acțiunilor sunt obligate să restituie aceste sume Consistorului diecezan, care le-a anticipat, dimpreună cu interese și spese.

În privința trimiterii banilor rămân în vigoare dispozițiunile cuprinse în circularul nostru dtdo 3 Mai 1923 Nr 1809 Ex. 1923.

Caransebeș, din șed. cons. țin. în 8 Mai 1924.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Evangelhia și vieată creștină.

Evangelhia o avem, dar vieata creștină nu, sau e o plantă atât de rară, încât cu greu poate fi găsită. Și cu toate acestea noi știm, că evangelhia lui Isus este „puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tot celui ce crede” (Rom. I. 16); iar Biserica creștină se mândrește — și cu tot dreptul — de a fi dat omenirii cele mai strălucite modele de vieată desăvârșită, în cel mai înalt sens al cuvântului. Educatorii cei mai mari pe evangelhie își întemeiază sau din

au împrumutat principiile fundamentale ale sistemului alcătuit de ei. Și în sfârșit istoria ne stă martoră, că cei mai de seamă binefăcători ai omenirii au fost și cei mai evlavioși și adânc credincioși ai evangheliei lui Isus.

De ce oare astăzi nu mai dă aceleași rezultate? S'a epuizat „puterea ei de mântuire“, sau sufletul omenesc a ajuns într'o stare, în care nu mai poate fi mișcat de graiurile ei? Nici una și nici alta nu s'a întâmplat. Puterea evangheliei nu va scădea niciodată și nici sufletul omenesc nu e mai rău astăzi decât acum 2000 ani aproape, când a început a fi predicată evanghelia.

Pricina e în altă parte și anume în *neînțelegerea* ei. Acolo unde omul se folosește de ea, își dă toate roadele; acolo însă unde e încuiată și sigilată sau aruncată la gunoiu se înțelege, că puterea ei va rămânea ascunsă.

Noi avem evanghelia, dar nu vedem viața creștină, pentru că nu o folosim, ci o păstrăm, ca pe o podoabă și o privim ca pe un alt Dumnezeu. Acest lucru trebuie să-l spunem răspicat și cât mai des. Evanghelia nu e un obiect decorativ și nici un Dumnezeu inactiv, pentru că un Dumnezeu inactiv nu se poate concepe. În ea e un Dumnezeu, dar numai întru atât, întru cât omul voeste să-i facă loc în sufletul său. Alături de partea formală, ritualistică, trebuie folosită și evanghelia. Ritualul nici nu se poate concepe independent de evanghelie. Ritualul e mângâierea ochiului sufletesc. O întrebuințare exclusiv formală, fără înțelegere și fără pătrunderea în suflete a ritualului, înseamnă materializarea religiunii și prin urmare negarea evangheliei.

De fapt, la acest rezultat am ajuns de vreme ce constatăm inexistența vieții creștine în enorie etc. Lumea nu vine la biserică, sau dacă vine, vine dintr'o deprindere tainică. De ar fi întrebați creștinii vizitatori ai bisericii, de ce vin la biserică, nu știu câți s'ar găsi, cari să răspundă ceva mai mult decât atât: „Cum să nu viu? Viu, pentru că așa am apucat“. Ascultă slujba fără să o înțeleagă, de aceea chiar în cele mai înalte momente ale sfintei Liturghii aprind lumânări, se închină pe la icoane sau șoptește ceva vecinului. Și e firesc acest lucru, pentru că rostul slujbelor nu va fi

niciodată înțeles, fără înțelegerea evangheliei. Tot ritualul își are rădăcina în evanghelie. Deci evanghelia trebuie transpusă în sufletele credincioșilor și numai atunci vom putea recolta dela ei entuziasm pentru biserică. Prin acestea nu fac nimănui încredințări, ci constat pur și simplu o stare de fapt moștenită, pe care suntem datori nu s'o îndreptăm, ci să o vivificăm cu puterile de viață ale evangheliei.

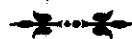
Cum însă? Lucru se pare, cu siguranță, foarte multora greu de tot, dacă nu chiar imposibil. Intr'adevăr nu e chiar ușor, dar e tare plăcut. Nu poate fi clipă mai înaltă de mulțumire adevărată pentru un preot, decât aceea când recoltează entuziasmul spontan al credincioșilor renăscuți sufletește prin „puterea evangheliei“. Iată o pildă, pe care o destăinuiesc nu spre lauda cuiva, ci spre confirmarea celor spuse mai sus. În Dumineca slăbănogului dela lacul Betesda, după predica subsemnatului cu privire la tămăduirea acestui slăbănog, colegul și părohul meu, părintele protoiereu Traian Vintilescu dela Biserica Sf. Vineri-Nouă, face cunoscut credincioșilor din biserică dorința noastră de a răspândi mângâierile evangheliei tuturor enoriașilor, cari din diferite motive nu vin la biserică, prin broșuri sau alte publicațiuni religioase, în care scop trebuie să se formeze un fond cultural creștin. Rezultatul a fost, că îndată s'au strâns dela cei prezenți suma de aproape cinci mii lei, cu făgăduinți călduroase că toți vor lucra în acest scop cu toate mijloacele morale, ca și materiale.

Iată cum se descoperă „puterea evangheliei“. Căci viața creștină răsare nu prin puterea mea, a preotului, ci prin „puterea evangheliei“ însoțită de râvna preotului.

Dragoste deci și toate piedicile închipuite „se topesc, ca ceara de para focului“, cum zice psalmistul. Aceasta nu înseamnă, că nu e nevoie de o pregătire cărturărească a preotului. Dar despre aceasta altădată.

Pr. MANEA POPESCU.

(„Noua Revistă Bisericească“).

Predică

rostită de parohul Vasilie Murgu din Ciclova-montană în biserica ort. din Vărădia, cu ocaziunea conferinței pastorale din 4 Iunie v. a. c.

„Cel ce crede întru mine, are viață vecinică”. (Ioan, VI. 47.)

Iubiți creștini!

Lumina trupului este ochiul, iar lumina sufletului este credința noastră în Dumnezeu, adevărată în poruncile Lui și în învățăturile mântuitoare ale Domnului nostru Isus Christos.

Credința este cel dintâi lucru, ca să ne putem mântui și ca să putem plăcea lui Dumnezeu, fiindcă Apost. Pavel zice: „Fără credință nu este cu putință a plăcea lui Dumnezeu” (Evrei, XI. 6).

Credința adevărată este, ca să primim cu toată inima, cu tot sufletul nostru învățăturile și adevărurile dumnezeiești, după cum le învață biserica noastră. Credința adevărată o are numai acel creștin, care nu numai că ține tare și neclătit toate învățăturile mântuitoare, pe care le învață biserica, dar care și trăește după poruncile bisericii. Biserica creștină, al cărei cap nevăzut este însuși Domnul nostru Isus Christos și care este condusă de Duhul Sfânt, nu poate rătăci nici când în învățăturile ei. Ceea ce ne învață sf. biserică nu este învățătura unui om, nu este o iscodire a unor înțelepți, nu este o lege așezată de oameni sau de o diregătorie lumească, ci sunt învățăturile adevărate descoperite de Dumnezeu prin sfinții proroci și prin însuși Domnul nostru Isus Christos.

Credința ne învață să cunoaștem, să iubim și să preamărim pe Dumnezeu, ca pe un părinte prea bun. Credința ne arată, că noi oamenii nu suntem numai o mână de țărână, ci că avem și un suflet dela Dumnezeu, care este vecinic și nemuritor. Credința ne spune, că viața noastră de pe acest pământ, este numai o pregătire pentru viața cea după moarte, care este neperitoare și vecinică. Credința ne mai spune, că având noi suflet, să nu ne punem toată truda, să nu avem toată grija numai pentru trupul nostru, iar sufletul să-l lăsăm sărac de fapte bune.

Dar, ca să ne putem mântui, ca să putem ajunge la viața de veci, credința noastră trebuie să fie împreună și cu fapte, căci numai credința singură nu mântuește pe om. Apost. Iacob zice: „Ce folos, frații mei, de va zice cineva, că are credință, iar fapte nu are, au poate credința să-l mântuiască? Nu poate, căci credința fără fapte este moartă” (II.-14).

Toți credem, că Dumnezeu a dat cele 10 porunci, — dar ce folosește credința noastră, dacă

noi în loc să le ținem, în toată ziua călcăm câte una din ele. Credem, că Dumnezeu a legiut, ca să-l iubim din toată inima, din tot cugetul și din tot sufletul nostru, — dar câți și câți dintre noi nu î-l defaimă, nu î-l hulesc, ba unii chiar î-l și înjură. Credem, că Dumnezeu a poruncit, că să iubim pe deaproapele nostru ca pe noi înșine, — dar noi ce facem? Ne urâm, ne pismuim, ne vorbim de rău, vătămăm și nedreptățim pe aproapele nostru în toate chipurile. Credem, că Dumnezeu este ziua Domnului, e zi de rugăciune, dar — ce folos, că credem, dacă noi în loc să venim la sf. biserică, ori ședem acasă fără nici o treabă, ori ne ducem la alte locuri de desfătare, deși auzim, că se cântă la slujbele de dimineața, că cei ce urăsc biserica rușinați vor fi de Domnul și precum iarba de foc așa vor fi uscați. Credem, că Dumnezeu a poruncit, să facem bine săracilor, căci săracul poartă fața lui Christos, — dar înzadar credem, dacă noi când vedem săracul, ne întorcem fața de cătră dânsul, și în loc de milostenie î-l gonim cu vorbe de ocară. Credem, că ne așteaptă o altă viață vecinică, credem, că cei ce au făcut bine în lumea aceasta ajung în împărăția lui Dumnezeu, iar cei ce a făcut rele, în munca de veci, — și ne spurcăm sufletul cu tot felul de păcate.

O astfel de credință nu ne va fi de nici un folos, nu ne va putea mântui, dacă nu vom avea și fapte, căci precum trupul nostru fără suflet este mort, așa și credința noastră fără fapte este moartă.

Mare este puterea credinței și minunate sunt lucrurile ei!

Despre puterea credinței sf. scriptură ne arată o mulțime de pilde. Prorocul Daniil a fost aruncat în groapa leilor, dar prin credința sa în Dumnezeu a îmblânzit și a astupat gurile leilor. Cei trei tineri din Vavilon, pentru că n'au voit să se îchine unui chip de aur, din porunca împăratului păgân au fost aruncați într'un cuptor de foc, dar prin credința lor cea dreaptă în adevăratul Dumnezeu, au scăpat nevătămați din văpaia focului. Sf. proroc Ilie, după ce a fost încuiat cerul 3 ani și 6 luni, prin credința sa și prin rugăciunile sale a slobozit iarăși ploaie pe pământ. Prin puterea credinței bolnavii s'au tămăduit, orbii s'au luminat și multe minuni s'au făcut.

Mucenicii și sfinții creștinismului pentru credința lor au răbdat tot felul de chinuri și patimi înfricoșate. Au rătăcit prin pustiuri, în munți, în peșteri, în crăpăturile pământului, ba au răbdat chiar și moarte. Arhidiac. Ștefan pentru credința sa în Christos a fost ucis de iudovi cu pietri. Apost. Petru, tot la Roma, a

fost răstignit cu capul în jos. Sf. mucenic Gheorghe a trebuit să se îmbrace în niște încălțăminte de fer, cari înlăuntru aveau piroane ascuțite și a fost silit să fugă de pe un deal la vale. Alții au fost băgați în temnițe, alții aruncați în groape de var nestâns, alții se aruncau fiarelor sălbatece, ca să-i sfășie și iarăși alții se ungeau cu smoală, cu rășină și trupurile lor se aprindeau noaptea, ca să arză în loc de lumânări. Și toate aceste chinuri, toate aceste patimi le-au răbdat cu vitejie pentru credința lor în Isus Christos.

Vedeți dar, iubii creștini, câtă deosebire între creștinii de atunci și între creștinii zilelor noastre. Creștinii de atunci mai bine suferiau moarte, decât să se lapede de credința, de legea lor. Astăzi însă, la unii dintre creștinii noștri întru atâta le-au slăbit credința, în cât fără nici o socotință, fără nici o frică de păcat să lapedă de biserica și de credința lor strămoșească, fiind îndemnați de niște proroci mincinoși, cari sunt nămiți de dușmanii neamului nostru, ca să ne desbine, să ne spargă, și să ne vorbească de rău legea și biserica noastră. Acești proroci se apropie de cei slabi de înger cu cuvinte dulci și lingușitoare, ei vin — cum zice scriptura — îmbrăcați dinafară în haine de oi, iar înlăuntru sunt lupi răpitori (Matei VII. 15). Cum să nu fie ei lupi, când prin tâlcuiri greșite și rătăcite, răpesc sufletele credincioșilor dela biserica și credința lor, în care s'au născut, botezat și în care au îmbătrânit.

Biserica creștină la început a fost una și nedespărțită, după cum unul este și capul ei, Domnul nostru Isus Christos. El ne-a dat numai o lege, numai o învățătură și numai una ar trebui se fie și astăzi credința tuturor creștinilor. Aproape 11 sute de ani așa a și fost. În veacul XI s'a făcut cea dintâi desbinare în biserică prin învățăturile noi, ce le-au făcut apusenii. Alții s'au abătut dela credința cea dreaptă și adevărată, iar noi am rămas și mai departe drept credincioși și suntem și în ziua de astăzi. Legea și credința noastră este cea mai veche, este aproape de 2000 ani. Numai biserica noastră ortodoxă, numai ea ține cu credință tare și neclătită evanghelia lui Christos numai ea propovăduiește credința cea adevărată, numai ea ține nestrămutat toate învățăturile și orânduile așa cum le-a primit dela sf. Apostoli.

Nu este păcat mai mare și mai greu, decât lăpădarea de lege și vânarea de suflete și cei ce tulbură sufletele creștinilor își vor lua răsplata lor în cer, precum ne învață însuși Mântuitorul, când zice: „Și oricine va turbura pe unul dintr'acești mici cari cred în mine, mai

bine ar fi lui de și-ar lega o peatră de moară împrejurul grumazului său și să se arunce în mare“ (Marcu, IX. 42). Vedeți dar, ce pedeapsă groaznică așteaptă pe aceia cari îndeamnă pe unii și alții, ca să-și lapede legea, pentru că ei tulbură pe cei ce cred în Christos.

Chinurile și patimile, ce le-au răbdat creștinii cei dintâi, să ne fie, iubii creștini, pildă, învățătură și îndemn, ca să ținem și noi cu sfințenie la biserica, la legea și credința noastră strămoșească. Nimic pe lume să nu socotim mai scump, nimic pe lume să nu prețuim mai mult decât aceste 3 lucruri. Ați auzit din sf. evanghelie de astăzi, că fericiți sunt cei curați cu inima, că aceia vor vedea Dumnezeu. Ca să putem vedea pe Dumnezeu, să ținem dar cu inima curată învățăturile mântuitoare ale bisericii noastre, să ne întărim în credința cea dreaptă pe care am avut-o până acum, să fugim de toate gândurile și faptele rele, să scoatem toată răutatea din sufletele noastre și să ne împodobim cu frumoasele fapte bune ale virtuților creștinești.

Când vom sta la dreapta și înfricoșata judecată înaintea lui Christos de nimic alta nu vom fi întrebați decât de faptele noastre, căci atunci „vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce ce au făcut cele rele întru învierea judecării“ (Ioan, V. 29).

În Dumineci și sărbători să nu încunjurăm casa Domnului, ci cercetându-o să cerșim mila îndurărilor sale.

Să iubim sf. biserică, căci aici se vestește credința cea adevărată, aici auzim evanghelia lui Christos, aici prin rugăciune ne putem apropia și vorbi cu Dumnezeu, aici ne putem câștiga comori neperitoare pentru sufletul nostru, aici ne putem face vrednici de împărăția lui Dumnezeu și de viața de veci.

Să nu cerem însă lucruri lumești, lucruri trecătoare, să nu cerem bogăție, mărire, putere, să nu cerem, ca oarecând lacomul, ca Dumnezeu să ne dea darul, ca pe orice am pune mână, să se tacă aur. Căci lacomul acela după ce a primit darul, a adunat o grămadă de petri mari, pe cari punând mână, toate s'au făcut aur. Se credea acum omul cel mai fericit din lume și uitându-se se desfăta de lucrea aurului ce sta înaintea lui. Dar ce-a plătit bucuria lui? A trebuit să moară de foame și de sete, căci și bucatele ce au avut să le mănânce și paharul de apă ce l-a luat pentru beut s'au făcut aur.

Ci noi să cerem înainte de toate împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte ni se vor adauge. Să cerem îndurare și iertare de păcate, să cerem cele bune și de folos sufletelor noastre, să

cerem răspuns bun la înfricoșatul județ al lui Christos.

Iar Tu Doamne Dumnezeul nostru, îndreptează mintea și inimile noastre, ca să avem credință tare și dreaptă, luminează-ne pe noi cu darurile Tale, pe cei puțin credincioși îi întărește, ca să nu se mai îndoiască în credința cea adevărată, ci totdeauna să Te preamărească.

Amin.

Ș T I R I

Personale. Terminându-se sesiunea Sfântului Sinod, P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif s'a întors Vineri la reședința Sa.

Congresul eparhial al preoției din eparhia Râmnicului-Noului-Severin se va ținea anul acesta la T.-Severin în zilele de 8, 9 și 10 Iulie st. n., sub prezidiul P. S. Episcop Vartolomeiu.

La acest congres se face darea de seamă asupra activității anuale a societății „Renașterea” și se vor lua în desbatere și propunerile Comitetului central în legătură cu scopurile acestei societăți, care dezvoltă o activitate bisericească, culturală și economică dintre cele mai rodnice.

Este de dorit, că mai întâi între noi — frații în Christos, — cari muncim în acelaș ogor al credinței creștine, să se facă înfrățirea atât de dorită. Este nevoie deci, să ne cunoaștem mai de aproape, apreciindu-ne reciproc năzuințele și munca. Și ne place a crede, că preoția eparhiei noastre, în acest dor de a ne cunoaște, va participa în număr cât mai mare la acest congres.

Cu acest prilej se va aranja și o excursiune la mănăstirea „Tismiana”, exclusiv pentru preoția din eparhia Caransebeșului.

Cei ce doresc să li-se rezerve camere și să ia parte la excursiune, să se adreseze la „Societatea culturală Teatrul” din T.-Severin.

Alegere de episcop. Marele Colegiu electoral, întrunit sub președinția I. P. S. S. Mitropolitului primat Miron, în 11/24 l. c. a ales de episcop al Dunării de jos pe P. Sa Arhiepiscopul Cosma Petroviciu Botoșăneanul, vicarul mitropoliei din Iași, întrunind 190 voturi. P. S. Sa Arhiepiscopul Teofil Ploșteanul a obținut 60 voturi.

Conferințe preoțești în tractul Oraviței. Despărțământul Oravița al „Asociației clerului Andrei Șaguna” a ținut în timpul din urmă două conferințe preoțești, cari au avut un efect binefăcător asupra poporului nostru dornic de propășire și mângâiere sufletească de pe Valea Cărașului.

La 24 Mai a. c. preoția tractului s'a întrunit în frunțașă comună Ciclova-română, care în această zi a sărbătorit și tradiționala „Rugă”.

La sf. liturgie au servit p. protopresb. Virgil Musta asista de un număr mulți preoți, iar preotul Iosif Nicolaeviciu din Comoriște a ținut o foarte frumoasă și instructivă predică „despre folosul și necesitatea cercetării bisericii”. După masa s'a ținut conferința ultimă a preoției, în care s'a discutat asupra mijloacelor, cari sunt a se întrebuiți pentru împiedecarea propagandei sectarilor. La conferința publică apoi p. A. Iana din Maidan a vorbit „despre patimi și slăbiciuni la om”. P. A. Iana s'a dovedit și de astădată a fi un bun conferențiar, care a fost ascultat cu interes și efect de credincioșii adunați. La ridicarea solemnității conferinței pastorale a contribuit foarte mult și corul plugarilor și al școlărilor de sub conducerea vrednicului învățător N. Mărgan.

La 4. Iunie a. c. protopresbiterul Virgil Musta a convocat preoția tractuală la a doua conferință pastorală în comuna Vărăida.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de către 5 preoți, iar răspunsurile liturgice le-a cântat corul plugarilor din comună. La sfârșitul sf. liturgii preotul Vasile Murgu din Ciclova-mont. a predicat „despre credință”.

Terminat fiind serviciul divin, preoția și poporul s'a îndreptat spre școală, unde s'a ținut examenul de religie al elevilor dela școala primară. Examenul a reușit pe deplin.

După masă preoția s'a întrunit mai întâi în ședința intimă, în care s'au discutat — în baza tractului p. Petru Bernaz din Secaș — chestiunea cădărei uniforme.

Ședința publică se ține în curtea bisericii. După vorbirea de deschidere a protopresbiterului tractual, preotul Petru Bernaz vorbește despre momentele principale din sf. liturgie și despre folosul ce rezultă din ascultarea sf. liturgii. Cu mult interes a fost ascultată și conferința p. Eugen Popoviciu, profesor la liceul „General Drăgălina” din Oravița, care a vorbit despre sărbătorile păgânești ținute cu atâta dragoste de poporul nostru. Se inserase deja binișor, când p. protopop a închis ședința.

Dela ședința publică n'a lipsit nici corul plugarilor, care a executat foarte frumos și cu precizie multe cântări.

Ovațiile mulțimei adunate atât în Ciclova-mont. cât și în Vărăida să ne servească de indemn, să mergem tot înainte, căci iubirea poporului este cu noi.

Rap.

Anul sovietic. Sovietele rusești, cari au răsturnat atâtea instituții și au sfidat de atâtea ori știința și bunul simț, vor de data asta să sfideze chiar soarele!

Revoluția rusă, geloasă de laurii revoluției franceze, o imitează de data asta, schimbând calendarul, ca și altădată ilustra sa predecesoară.

„Anul proletarian“ va avea 360 de zile și 12 luni, fiecare lună cuprinzând șase săptămâni. O săptămână va avea numai cinci zile, între care o sărbătoare.

Rămâne acum, ca și soarele să consimtă la această mică schimbare în obiceiurile sale.

Intemnițații din 1914 comemorează ziua de 26 Iulie 1914. st. n. Am fost anunțat într'un număr mai vechiu, că supraviețuitorii martirajului din 26. Iulie 1914 vor comemora această zi, când au fost luați dela vetrele lor — unii smulși din paturi, alții luați dela altare, iar alții ferecați în lanțuri — și escortați la penitenciarul din Caransebeș, etc...

Va fi o zi duiosă de mare însemnătate!

La 26. Iulie se va oficia parastas pentru cei răposați în fiecare biserică a comunei respective și se vor depune flori pe mormintele celor decedați.

La 27. Iulie cu toții se vor aduna la Orșova, unde toți preoții martiri vor oficia un serviciu religios.

În aceeași zi cu toți vor veni la Caransebeș, unde se va oficia un serviciu divin în capela penitenciarului...

Și se vor reimprospăta clipele, când între cei fărăde lege eram socotiți, alături de criminali și făcătorii de lege.

Grație dispozițiilor luate de dl. primprocuror, se va așeza și o tablă comemorativă într'una din camerele unde au stat cei 6 preoți.

Se va scormoni întreg trecutul dureros și plin de suferințe al acestor anonimi eroi, în inimile cărora și astăzi arde flacăra adevăratei iubiri de neam. Și se vor convinge din nou, că au nemărginita noastră dragoste, căci cu suferințele lor au pecetluit prăbușirea unei minciuni de veaouri, făcându-se „peatra din capul unghiului“ la măreață clădire a României mari.

Și în aceste zile mărete — poate — că nemernicii denunțanți și spioni, cari și în România mare se bucură de aceeași cinste și onoruri, ca pe vremea foștilor călai ai nemului, vor simți o rază de mustrare și rușine pentru faptele lor scârboase.

Trimiterea debani în scrisori simple sau recomandate constituie contravenție, care se pedepsește cu amendă dela 10 până la 100 Lei.

Valorile trebuiesc declarate la prezentare, prin mandate, gropuri, scrisori, sau pachete cu valoare declarată.

În caz de reclamații pentru sume sau obiecte prețioase nedeclarate la prezentare, expeditorii nu vor avea nici un drept de despăgubiri și vor fi supuși la taxele și amenzile prevăzute de lege.

Secție pedagogică la Universitate. D-l ministru al Instrucțiunii va depune pe biroul Parlamentului legea de organizare a secțiunii pedagogice universitare, care funcționează deja de doi ani. Rezultatele din acest an sunt pe deplin satisfăcătoare, așa că școlile normale peste trei ani vor recruta dintre absolvenții acestei secțiuni profesori bine pregătiți, mai cu seamă din punct de vedere didactic.

Conservarea cadavrelor prin petrificare. D-rul Decio Lapponi, fiul fostului medic al papei, a prezentat mai multe cadavre, pe care le-a petrificat de doi ani încoaci. Ele sunt tari, ca piatra și păstrează toată aparența vieții, „Giornale d'Italia“ scrie, pã d-rul Lapponi ține cadavrele timp de două ore într'un lichid al cărui secret îl păstrează.

Dare de seamă. Cu ocaziunea pelegrinajului, făcut la „Peatra scrisă“ în Dumineca Tuturor Ssfinților, adevã în 9/22 Iunie s'a încasat:

1. Pentru zidirea capelei 2455 Lei
2. Pentru renovarea icoanei
Sfintei Treime 283 „

Total: 2738 Lei.

Suma aceasta s'a depus la „Banca Poporală“ din Caransebeș spre fructificare.

Armeniș, la 12/25 Iunie 1924.

Ilie Pepa.
parohul Armenișului.

Poșta Redacției.

A. I. în M. A sosit prea târziu, când aveam deja altul mai obiectiv, cu mai puține tãmaieri.

În cealaltă chestiune cu toată dragostea, numai să se poată face ceva.

A. O. în R. Mulțumim pentru atențiune, dar primisem deja altul mai scurt. Și de altfel nu l-am fi putut publica, căci nu era scris numai pe o față și conținea prea multe laude fără rost la adresa unora.

Oficiul parohial Bichigi. Pentru publicarea Mulțumitei publice veți trimite Administrației Tipografiei și Librăriei diecezane suma de 150 Lei.

C. B. în T. Sev. Din numerii ceruți nu mai avem. Pentru inspecții nu se mai dau diurne pentru zile, ci sume globale lunare.

Bibliografie.

A apãrut:

„Biserica Ortodoxã Romãnã“, revista Sf. Sinod. Anul 42, Seria II, Nr. 5 (518) (Mai 1924). București. Abonament anual: 100 Lei.

„Noua Revistã Bisericeascã“, publicație pedagogică creștinã. Apare lunar sub direcția d-lui Teodor P. Pãcescu. Anul VI, Nr. 1—2 (Aprilie—Mai 1924). București. Abonament anual: 75 Lei.

„Luminãtorul“, revista bisericii din Basarabia. Anul LVII, Nr. 16 (1 Iunie 1924). Chișinău. Abonament anual: ?

„Cosinzeanã“, revistã ilustratã. Anul VIII, Nr. 12 (25 Iunie 1924). Cluj. Prețul: 10 Lei.

„Școala Bãnãțeanã“, organul „Asociației învățătorilor bãnãțeni“. Anul III, Nr. 9—10 (1 și 15 Mai 1924). Caransebeș. Abonament anual: 100 Lei.

Anton Bacalbașa de Barbu Lãzãreanu. O broșurã de 34 pagini, în care se caracterizeazã scriitorul și ziaristul Anton (Tony) Bacalbașa. Prețul: 25 Lei.

Concurs de licitație.

La biserica ortodoxă română din Orșova sunt de executat următoarele lucrări:

1. repararea, plafonului și a zidurilor interioare și exterioare ale bisericii, inclusive transformarea podiului pentru cor;

2. căptușirea zidului tâmplei (catapetezmei) cu parapet de lemn sculptat și

3. pictarea interiorului bisericii.

Pentru darea în întreprindere a acestor lucrări, în parte s'au în întregime, prin aceasta se descrie licitație publică, cu oferte închise, pe Dumineca din 23. Iunie st. v. (6 Iulie st. n.) a. c. orele 5. p. m. în locașul bisericii.

Cei ce doresc a lua în întreprindere aceste lucrări, sunt poștiți a se prezenta la fața locului, cu excepțiunea celor ce s'au prezentat deja, — spre a lua cunoștiință de starea lucrurilor. Cheltuelile de călătorie, precum și altfel de spese pentru schițe și devize nu se rebonifică.

Ofertele sigilate au a se înainta prezidiului comitetului până la 22 Iunie (5 Iulie) cel târziu, până când au a se înainta și eventuale schițe și specificații de spese. Ofertele întrate după această dată sau telegrafice însinuate nu vor fi luate în considerare.

Deodată cu prezentarea ofertei se va depune — în numerar sau în hârtii de valoare — și vadiu de 5% din suma devizului prezentat, care apoi înainte de încheierea contractului se va întregi la 10%.

Comitetul parohial își rezervă dreptul a acorda lucrarea resp. lucrările de mai sus acelu resp. acelor întreprinzători probați, în cari are mai multă încredere întreprinzătorul zidar are a pregăti fondul pereților interiori după îndrumările, ce i-le dă pictorul, care primește lucrarea picturii.

Contractul resp. contractele încheiate devin obligatoare pentru întreprinzător îndată după subscriere iară pentru comuna bisericească abia după aprobarea lor de către Venerabilul Consistoriu al eparhiei Caransebeșului.

Schițele și devizele deja întrate pot fi zilnic văzute la oficiul parohial, de unde tot zilnic se pot cere și informațiuni.

Orșova, din ședința comitetului parohial ținută la (22 Maiu 1924.

ss.) ing. **Ștefan Bornuz** (ss.) **Constantin Dure.**
președinte. preot notar adhoc.

Licitație minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consistor diecezan ddo 8 Mai 1924 Nr. 4283 E ex 1923, se descrie licitațiune minuendă publică pentru repararea sf. bisericii din Gherteniș, cu suma de strigare de 15,000 Lei.

Licitațiunea va avea loc în 28 Iunie st. n. a. c. la oarele 3 d. m.

Toți interprinșătorii, cari doresc a lua parte la această licitațiune, vor putea vedea zilnic condițiunile la oficiul parohial din loc.

Gherteniș. din ședința comitetului parohial ținută a 19 Mai (1 Iunie) 1924. 3—3

Petru Șandru m. p.
paroh-presedinte.

Radu Vasile m. p.
notar.

Proprietatea
Consistorului diecezei ort.
române a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN
din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. ● A p a d u c t, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. ● Regiune romantică de o frumseță rară. ● Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octombrie. ● Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan”
în Băile Erculane.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
au sosit diferite obiecte bisericești
cădelnițe, candelile, potire, discuri,
stelule, sfeșnice, etc.

FRIDERIC GROCHOWINA

ceasornicar și mecanic

CARANSEBES

Str. Episcop Popasu (Institutul teologic)

Furnizează, montează și preia repărături ale orologilor de biserică.

Avis!

Avis!

Aducem la cunoștința onor. public din Caransebeș, și jur, că în conducerea marelui case comerciale

„SEVERINEANA“

Societate comercială pe acții din Caransebeș

s'au făcut astfel de schimbări, că azi Societatea aceasta românească, care este cea mai veche în Banat, radical reorganizată și a reluat rolul din trecut.

Rugăm onor. public să viziteze necondiționat magazinul nostru, fiind bine asortat cu tot felul de mărfuri de **fierărie, coloniale, manufactură (tot felul de pânză), ghete, făină, porumb și alte articole necesare unei gospodării, astfel fiind în măsură să mulțumim pe deplin onor. public atât cu mărfurile noastre calitate superioară, cât și cu prețurile absolut ieftine.**

Diracțiunea a mai hotărât împărțirea mai multor premii în valoare de 25,000 Lei între mușterii noștri, care cumpără de cel puțin 200 Lei deodată, — deci dacă cineva cumpără la noi de numai 200 Lei chiar sare, zahar sau alte articole, poate avea norocul să câștige un obiect în valoare de 250—5000 Lei.

Obiectele care se pot câștiga sunt următoarele:

Premiul	I.	200 kgr. sare drob.
"	II.	1 buc. cap de plug
"	III.	10 kgr. zahar cubic
"	IV.	2 saci 100 kgr. țărăță
"	V.	20 kgr. zahar cubic
"	VI.	1 sac 85 kgr. făină No. 6
"	VII.	1 păr. ghete I-ma pentru bărbați
"	VIII.	1 " " " " dame
"	IX.	1 pachet bumbac No. 8
"	X.	10 kgr. cafea
"	XI.	1 căldare de alama
"	XII.	1 mașină de gătit No. 9
"	XIII.	1 buc. plug cu căruță
"	XIV.	1 " sobă de fier
"	XV.	50 kgr. zahar cubic
"	XVI.	1 buc. mașină de gătit No. 10
"	XVII.	1 " sobă de cantonier
"	XVIII.	1 " trier de ales neghina din grâu.

Cu toată stima :

„SEVERINEANA“
societate comercială pe acții Caransebeș.